

Fremsat den 7. oktober 2026 af erhvervs- og konkurrencekraftsministeren (Martin Lidegaard)

Forslag

til

Lov om supplerende bestemmelser til forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet¹⁾

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Loven supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3015 af 27. november 2024 om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 (forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde), jf. bilag 1 til denne lov.

Kapitel 2

Kompetent myndighed

§ 2. Erhvervsstyrelsen er kompetent myndighed, jf. artikel 5, stk. 1, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde.

Kapitel 3

Erhvervsstyrelsens afgørelse, håndhævelse og bemyndigelse

§ 3. Erhvervsstyrelsen kan, jf. artikel 20, stk. 4, litra a-c, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, træffe afgørelse om overtrædelse af forordningens artikel 3 over for en erhvervsdrivende.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om

- 1) forbud mod, at produktet bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt og eksporteres,
- 2) påbud om, at produktet tilbagetrækkes eller fjernes fra en onlinegrænseflade, og
- 3) påbud om, at produktet eller dele heraf bortskaffes.

§ 4. Erhvervsstyrelsen håndhæver afgørelser, jf. artikel 23, stk. 1, litra a-d, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, og sikrer følgende

- 1) forbud mod at bringe de pågældende produkter i omsætning eller gøre dem tilgængelige på EU-markedet og eksportere dem,
- 2) tilbagetrækning af produkter, som allerede er blevet bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på EU-markedet,
- 3) bortskaffelse af tilbagetrukne produkter og produkter, som stadig befinder sig hos den erhvervsdrivende, og
- 4) begrænsning af adgangen til de pågældende produkter og til annoncer, der henviser til produkterne.

§ 5. Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger fra en erhvervsdrivende, som skønnes nødvendige for at konstatere overensstemmelse med kravene i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, i overensstemmelse med forordningens artikel 17 og 18.

§ 6. Erhvervsstyrelsen har, mod behørig legitimation og mod forudgående retskendelse, adgang til alle erhvervsmæssige lokaliteter, hvor der kan findes produkter, som er omfattet af anvendelsesområdet for forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, jf. forordningens artikel 19.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand til inspektionens gennemførelse. Erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 7. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om bl.a. håndhævelsen af afgørelser, samarbejde med toldmyndighederne, beregning af sanktioner m.v. med henblik på opfyldelsen af forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde.

¹⁾ Som bilag til loven er medtaget Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3015 af 27. november 2024 om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937, EU-Tidende 2024, L af 12. december 2024. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af forordningen i lovens bilag er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Kapitel 4

Kommunikation

§ 8. Skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen om forhold omfattet af forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, regler fastsat i medfør af forordningen, denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov skal foregå digitalt, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan undtage en virksomhed fra digital kommunikation, når særlige omstændigheder taler for det.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation og om anvendelse af bestemte it-systemer og særlige digitale formater.

Kapitel 5

Klageadgang

§ 9. Erhvervsstyrelsens afgørelser efter § 3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 6

Straffebestemmelser

§ 10. Med bøde straffes den, der undlader at efterkomme en afgørelse meddelt efter § 3, stk. 2.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 7

Ikrafttræden

§ 11. Loven træder i kraft den 14. december 2026.

Stk. 2. §§ 3-6 og 8-12 har virkning fra den 14. december 2027.

Kapitel 8

Territorialbestemmelse

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger. Lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Erhvervsstyrelsen som kompetent myndighed
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Erhvervsstyrelsens opgaver og bemyndigelse
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Tvangsarbejde udgør en alvorlig krænkelse af de grundlæggende menneskerettigheder. Det bidrager til at fastholde fattigdom i verden og strider mod det internationale samfunds intention om et anstændigt arbejde for alle, som bl.a. er beskrevet i FN's verdensmål.

På verdensplan udfører næsten 28 millioner mennesker arbejde under tvang. Det kan omfatte arbejde under vold eller trusler om vold, arbejde på aflåste arbejdspladser eller i aflåste kvarterer samt arbejde uden ret til søvn og mad. Produkter, der produceres under sådanne forhold, ender i kommercielle værdikæder, og den samlede årlige ulovlige fortjeneste ved tvangsarbejde svarer til cirka 208 milliarder euro.

Derfor er bekæmpelse af tvangsarbejde, respekt for menneskerettigheder, bedre arbejdstagerbeskyttelse og fremme af virksomhedernes due diligence-standarder af høj prioritet for medlemsstaterne i EU.

Den 27. november 2024 blev Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/3015 af 27. november 2024 om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 (forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde) vedtaget. Forordningen har som overordnet formål at bekæmpe brugen af tvangsarbejde ved at forbyde erhvervsdrivende at bringe produkter, som er fremstillet ved tvangsarbejde, i omsætning, gøre dem tilgængelige på det indre marked og eksportere dem fra det indre marked. I forslaget til retsakt blev nødvendigheden af fælleseuropæiske regler fremhævet, idet problematikken går på tværs af landegrænser og værdikæder. Formålet med forordningen er at undgå fragmenterede, nationale regler og indsatser og i stedet sikre klare fælles regler, som de erhvervsdrivende kan navigere i, samt en effektiv, koordineret håndhævelse

på tværs af medlemsstaterne. Derved fjernes de konkurrenceforvridninger på det indre marked, som ellers vil opstå som følge af forskelle i nationale love og administrative bestemmelser.

Forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde trådte i kraft den 13. december 2024. Forordningen har direkte virkning i Danmark og finder umiddelbart anvendelse som en del af dansk lovgivning, uden at Folketinget må vedtage en særskilt dansk lov. Forordningen finder anvendelse fra den 14. december 2027. Det følger imidlertid af forordningen, at hver medlemsstat er forpligtet til at udpege en kompetent myndighed til at være ansvarlig for at opfylde forpligtelserne i forordningen og senest den 14. december 2025 meddele dette til Kommissionen. Derudover er medlemsstaterne forpligtet til at give deres kompetente myndigheder beføjelser til at kunne pålægge erhvervsdrivende sanktioner. Senest den 14. december 2026 skal medlemsstaterne meddele Kommissionen disse regler. Nærværende lovforslag har til formål at etablere de nødvendige, nationale hjemler og supplere reglerne i forordningen.

Af hensyn til lovforslagets systematik og overskuelighed indeholder lovforslaget gengivelser af udvalgte bestemmelser fra forordningen, som er medtaget for at understøtte en klar struktur og sikre et samlet overblik over den kompetente myndigheds opgaver og beføjelser i relation til forordningens anvendelse.

En række bestemmelser i forordningen og deres nærmere anvendelse forudsætter, at Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter og udsteder retningslinjer. Retningslinjer om anvendelsen af forordningen blev vedtaget af Kommissionen den 26. juni 2026 og offentliggjort, da Kommissionen umiddelbart efter lancerede de første værktøjer, der skal hjælpe medlemsstater, erhvervsdrivende og organisatio-

ner med at forberede sig på forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde. Alle værktøjer er samlet på den fælles portal for tvangsarbejde, som er den centrale indgang til al information på området.

Det hensigten, at værktøjerne vil blive udvidet over tid, herunder med en dedikeret risikodatabase, der identificerer produkter og områder med høj risiko for tvangsarbejde. Databasen er ved lovforslagets høring under udarbejdelse.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1 Erhvervsstyrelsen som kompetent myndighed

2.1.1. Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler i dansk ret, som supplerer forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde og dermed regler om nationale kompetente myndigheder.

Forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde supplerer EU's øvrige initiativer vedrørende due diligence inden for bæredygtighed og ansvarlige forsyningskæder. Forordningen bygger dermed videre på bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 om konfliktminerale, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 om batterier og Europa-Parlamentets og Rådets (EU) forordning 2023/1115 om afskovning, som fastsætter due diligence-krav i virksomheders forsyningskæder, og den relaterer sig til Europa-Parlamentets og Rådets (EU) direktiv 2024/1760 (CSDDD) om større virksomheders due diligence for menneskerettigheder og miljø og Europa-Parlamentets og Rådets (EU) direktiv 2022/2464 (CSRD) om bæredygtighedsrapportering.

Det er dog først med forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, at der på EU-niveau fastsættes egentlige bestemmelser om forbud mod produkter fremstillet under tvangsarbejde. Forordningen medfører ikke yderligere due diligence-forpligtelser for erhvervsdrivende ud over dem, der allerede er fastsat i EU-retten eller national ret.

Uanset den hidtil manglende regulering i Danmark og EU er due diligence noget, som danske virksomheder i dag udøver i et vist omfang i form af fokus på adfærd og rettidig omhu. Denne praksis tager udgangspunkt i internationale standarder for ansvarlig virksomhedsadfærd, navnlig OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder om ansvarlig virksomhedsadfærd og FN's vejledende principper om menneskerettigheder og erhvervsliv. Danmarks nationale kontaktpunkt for OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder om ansvarlig virksomhedsadfærd sekretariatsbetjenes af Erhvervsstyrelsen og skal fremme kendskabet til retningslinjerne.

Erhvervsstyrelsen er desuden ansvarlig myndighed for Europa-Parlamentets og Rådets (EU) forordning 2017/821 om due diligence i relation til konfliktminerale, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 (CSRD) om bæredygtighedsrapportering og Europa-Parlamentets og Rå-

dets (EU) direktiv 2024/1760 (CSDDD) om større virksomheders due diligence for menneskerettigheder og miljø. Erhvervsstyrelsens afdeling for markedsovervågning fører tilsyn med, om produkter som f.eks. legetøj, el-produkter, maskiner, fyrværkeri, køretøjer og trykudstyr lever op til reglerne om produktsikkerhed.

Det følger af artikel 5 i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, at hver medlemsstat senest den 14. december 2025 udpeger en eller flere kompetente myndigheder til at være ansvarlige for at opfylde forpligtelserne i forordningen.

Erhvervsstyrelsen er på den baggrund blevet indmeldt som dansk kompetent myndighed den 14. december 2025, jf. forordningens artikel 5, stk. 3.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt, at Erhvervsstyrelsen er kompetent myndighed og ansvarlig for at opfylde forpligtelserne i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, jf. forordningens artikel 5. Erhvervsstyrelsen har efter Erhvervsministeriets vurdering de nødvendige erfaringer med og indsigt i tilsvarende områder til kunne vurdere indgivelser af oplysninger, foretage undersøgelser og træffe afgørelser, jf. forordningens artikel 15, jf. artikel 17, nr. 2.

Med den foreslåede bestemmelse i § 2 foreslås det, at det kodificeres, at Erhvervsstyrelsen er kompetent myndighed, jf. artikel 5, stk. 1, i forordningen.

Som kompetent myndighed vil Erhvervsstyrelsen få en række opgaver, herunder skal Erhvervsstyrelsen deltage i det EU-netværk, der skal fungere som platform for struktureret koordinering og samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen, *EU-netværk mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde*. Netværket vil skulle arbejde for at strømline håndhævelsen af forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde og dermed gøre håndhævelsen effektiv og sammenhængende. Det er også hensigten, at Erhvervsstyrelsen vil skulle fungere som kontaktpunkt for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), herunder vejlede om spørgsmål, der vedrører anvendelsen af forordningen, jf. forordningens artikel 10.

Erhvervsstyrelsen vil skulle fungere som ledende kompetent myndighed i de tilfælde, hvor der er en formodning om, at produkter fremstilles under brug af tvangsarbejde i Danmark. I de tilfælde vil Erhvervsstyrelsen skulle forestå en indledende undersøgelse, en egentlig undersøgelse og træffe afgørelse over for en erhvervsdrivende, håndhæve afgørelsen og eventuelt pålægge sanktioner. Erhvervsstyrelsen vil som kompetent myndighed også skulle håndhæve afgørelser fra andre kompetente myndigheder i andre EU-lande, hvis de omhandlede produkter er tilgængelige på det danske marked. Erhvervsstyrelsens opgaver som kompetent myndighed er uddybende beskrevet nedenfor under pkt. 2.2.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt i lovforslaget at præcisere, at Erhvervsstyrelsen er

indmeldt som kompetent myndighed. Erhvervsstyrelsen har som nævnt under pkt. 2.1.1 ovenfor erfaring med tilsvarende opgaver.

2.2. Erhvervsstyrelsens opgaver og bemyndigelse

2.2.1. Gældende ret

Der findes ingen gældende regler om produkter fremstillet ved tvangsarbejde. Med lovforslaget fastsættes derfor bestemmelser vedrørende et hidtil ulovreguleret område.

De kompetente myndigheder er i medfør af artikel 5, stk. 1, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde ansvarlige for at opfylde forpligtelserne i forordningen. Forordningen anvendes og håndhæves i praksis gennem afgørelser, der fastslår, at et bestemt produkt er i strid med forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde. Afgørelserne træffes efter afslutningen af en undersøgelsesproces, der er delt i to trin.

Finder det formodede tvangsarbejde sted på en medlemsstats område, fungerer den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat som ledende kompetent myndighed, jf. forordningens artikel 15, stk. 2. Det vil sige, at myndigheden er ansvarlig for at vurdere indgivelse af oplysninger, foretage undersøgelser og træffe afgørelser. Kommissionen fungerer som ledende kompetent myndighed, hvis det formodede tvangsarbejde finder sted uden for Unionens område, jf. forordningens artikel 15, stk. 1.

Er der formodning for en overtrædelse af artikel 3 i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, skal den ledende kompetente myndighed som led i en undersøgelses første, indledende fase bl.a. indhente oplysninger. Det kan være fra den erhvervsdrivende, der er genstand for vurderingen, fra andre produktleverandører, fra andre relevante interessenter, herunder de personer eller sammenslutninger, der har indgivet relevante, faktuelle og verificerbare oplysninger om påstående overtrædelser af artikel 3, og enhver anden fysisk eller juridisk person med forbindelse til de produkter og geografiske områder, som vurderes, jf. artikel 17, stk. 1, i forordningen.

Formålet med undersøgelsens indledende fase er at indhente flere oplysninger fra erhvervsdrivende og andre aktører, således at de ledende kompetente myndigheder kan afgøre, om der foreligger en begrundet mistanke om, at forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde er blevet overtrådt.

I den indledende fase kan den ledende kompetente myndighed bede de erhvervsdrivende om at oplyse de relevante tiltag de erhvervsdrivende har iværksat for at identificere, forebygge, afbøde, standse eller afhjælpe risici for tvangsarbejde i deres aktiviteter og forsyningskæder med hensyn til de produkter, der er omfattet af vurderingen, jf. artikel 17, stk. 1, i forordningen.

Den kompetente myndighed vil så vidt muligt skulle fokusere på de erhvervsdrivende og, hvor det er relevant, produktleverandører, der er tættest på risikoen for tvangsarbejde og har størst indflydelse med hensyn til at forebygge, afbøde

og standse anvendelsen af tvangsarbejde, jf. forordningens præambelbetragtning 42.

Er der på baggrund af de indhentede oplysninger ikke en begrundet mistanke om, at der har været en overtrædelse af artikel 3, afslutter den ledende kompetente myndighed undersøgelsens indledende fase, jf. artikel 17, stk. 5, i forordningen. Undersøgelsens indledende fase kan også afsluttes, hvis de årsager, der lå til grund for den begrundede mistanke, er blevet elimineret, f.eks. på grund af gældende lovgivning, retningslinjer, henstillinger eller enhver anden due diligence i forbindelse med tvangsarbejde, der anvendes på en måde, der afbøder, forebygger og standser risikoen for tvangsarbejde.

Er der efter undersøgelsens indledende fase en begrundet mistanke om, at der er sket en overtrædelse af forordningens artikel 3, indleder den ledende kompetente myndighed en egentlig undersøgelse af de pågældende produkter og erhvervsdrivende, jf. artikel 18 i forordningen.

Den ledende kompetente myndighed kan i den forbindelse anmode de erhvervsdrivende om at forelægge alle oplysninger, der er relevante og nødvendige for undersøgelsen, herunder oplysninger, der identificerer de produkter, der er under undersøgelse, og hvis det er relevant, den del af produktet, som undersøgelsen bør begrænses til, samt fabrikanten, producenten, produktleverandøren, importøren eller eksportøren af disse produkter eller dele heraf, jf. artikel 18, stk. 3, 1. pkt., i forordningen.

Når den ledende kompetent myndighed anmoder om sådanne oplysninger, skal den så vidt muligt prioritere de erhvervsdrivende, der befinder sig tættest på det led i forsyningskæden, hvor tvangsarbejde sandsynligvis forekommer, og samtidig tage hensyn til de erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer, navnlig hvorvidt den erhvervsdrivende er en SMV, mængden af de pågældende produkter, forsyningskædens kompleksitet samt omfanget af det formodede tvangsarbejde. Hvor det er nødvendigt, kan erhvervsdrivende anmode om støtte fra et kontaktpunkt som beskrevet i forordningens artikel 10, til hvordan de kan samarbejde med den ledende kompetente myndighed, jf. artikel 18, stk. 3, 2. pkt., i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde.

Den ledende kompetente myndighed kan også indsamle oplysninger fra eller interviewe enhver relevant fysisk eller juridisk person, der indvilliger i at blive interviewet, med henblik på at indsamle oplysninger om genstanden for undersøgelsen, herunder relevante erhvervsdrivende eller andre interessenter, jf. artikel 18, stk. 5, i forordningen.

I ekstraordinære situationer kan den ledende kompetente myndighed om nødvendigt foretage inspektioner, jf. artikel 19 i forordningen. En inspektion foretages i henhold til national ret og kan ske i samarbejde med andre myndigheder. For nærmere om sådanne inspektioner henvises til lovforslagets § 6 og bemærkningerne hertil.

Det følger af forordningens artikel 20 om afgørelser vedrørende overtrædelse af forordningens artikel 3, at den ledende kompetente myndighed vurderer alle oplysninger og

beviser, der er indsamlet og på dette grundlag fastslår, om de produkter, der er blevet bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet eller eksporteres, overtræder artikel 3, jf. forordningen artikel 20, stk. 1. Den ledende kompetente myndighed kan fastslå, at artikel 3 er blevet overtrådt på grundlag af andre foreliggende faktiske oplysninger, hvor det ikke har været muligt at indsamle oplysninger og beviser. Det kan være, hvis den erhvervsdrivende nægter eller undlader at give de ønskede oplysninger uden at give en gyldig begrundelse, giver ufuldstændige eller ukorrekte oplysninger med det formål at blokere undersøgelsen, giver vildledende oplysninger, eller på anden måde lægger hindringer i vejen for undersøgelsen.

Hvis den ledende kompetente myndighed konstaterer, at de pågældende produkter er blevet bragt i omsætning, gjort tilgængelige på markedet eller eksporteres ved overtrædelse af artikel 3, træffer myndigheden straks en afgørelse, jf. forordningens artikel 20, stk. 4.

Afgørelsen skal indeholde et forbud mod at bringe de pågældende produkter i omsætning eller gøre dem tilgængelige på EU-markedet og mod at eksportere dem, jf. forordningens artikel 20, stk. 4, litra a-c. Afgørelsen skal også indeholde et påbud, der kræver, at de erhvervsdrivende trækker de produkter, der allerede er bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på EU-markedet, tilbage, fjerner indhold fra en onlinegrænseflade, der henviser til produkterne, eller fjerner annoncer for de pågældende produkter. Samtidigt skal afgørelsen indeholde et påbud, der kræver, at de erhvervsdrivende bortskaffer de pågældende produkter i overensstemmelse med artikel 25. Hvis bestanddele af produktet, som konstateres at være i strid med artikel 3, kan udskiftes, skal påbuddet kræve, at disse erhvervsdrivende bortskaffer de pågældende bestanddele af produktet. Afgørelsen skal derudover også indeholde konklusionerne af undersøgelsen og de oplysninger og beviser, der ligger til grund for konklusionerne, rimelige frister for de erhvervsdrivende til at efterkomme påbuddene, alle relevante oplysninger, navnlig oplysninger, der gør det muligt at identificere det produkt, som afgørelsen finder anvendelse på og oplysninger om skridtene for domstolsprøvelse af en afgørelse, jf. artikel 22 i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde.

Afgørelser om overtrædelser af forbuddet skal af de kompetente myndigheder kommunikeres til toldmyndighederne, som skal kontrollere varerne ved grænsen. Kontrolforanstaltningerne er opdelt i suspension af det pågældende produkts overgang til fri omsætning eller eksport, beslutning om overgang til fri omsætning eller eksport og bortskaffelse efter afslag på overgang til fri omsætning eller eksport, jf. forordningens artikel 30.

Identificerer toldmyndigheden et produkt, som kan være omfattet af en afgørelse, suspenderes produktet, og den relevante kompetente myndighed underrettes herom, jf. artikel 28 i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde. Bekræfter den kompetente myndighed, at produktet er fremstillet ved brug af tvangsarbejde, afvises frigivelse til fri omsætning eller eksport, og produktet skal

herefter bortskaffes, jf. forordningens artikel 30. Bekræftelsen af den kompetente myndighed skal ske inden fire arbejdsdage, og skal umiddelbart kommunikeres ud igennem den eksisterende kommunikationsplatform ICSMS. Afvises det, at produktet er fremstillet ved tvangsarbejde, eller overholder den kompetente myndighed ikke fristen på fire arbejdsdage, overgår produktet til fri omsætning. Ved letfordærlige produkter er fristen to dage, jf. forordningens artikel 29.

Det følger af artikel 23 om håndhævelse af afgørelserne, at hvis en erhvervsdrivende ikke inden for en rimelig frist har efterkommet den afgørelse, som den kompetente myndighed har truffet, er den kompetente myndighed ansvarlig for håndhævelsen af afgørelsen, jf. stk. 1. Den kompetente myndighed skal sikre et forbud mod at bringe de pågældende produkter i omsætning eller gøre dem tilgængelige på EU-markedet, ligesom de ikke må eksporteres. Myndigheden skal også sikre, at de relevante myndigheder trækker produkter, der allerede er bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på EU-markedet, tilbage. De tilbagetrukne produkter, og produkter, der stadig befinder sig hos den erhvervsdrivende, skal bortskaffes for den erhvervsdrivendes regning. Dertil kommer, at adgangen til de pågældende produkter og til annoncer, der henviser til disse produkter, skal begrænses ved at anmode den relevante tredjepart om at gennemføre en sådan begrænsning.

Den kompetente myndighed er, i samarbejde med eventuelle andre relevante myndigheder for de pågældende produkter, ansvarlig for gennemførelsen af tilbagetrækningen og bortskaffelsen af de omhandlede produkter, jf. forordningens artikel 24, stk. 2.

Hvis den erhvervsdrivende ikke har efterkommet den afgørelse, som den ledende kompetente myndighed har truffet om overtrædelse af artikel 3, jf. forordningens artikel 20, stk. 4, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde omhandlede afgørelse, jf. den foreslåede lovs § 3, pålægger den kompetente myndighed enten direkte, i samarbejde med andre myndigheder, eller ved hjælp af en anmodning til de kompetente retslige myndigheder den erhvervsdrivende sanktioner, jf. forordningens artikel 23, stk. 2.

Kommissionen er forpligtet til at udstede retningslinjer for at sikre ensartet anvendelse af forordningen, jf. artikel 11 i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde senest den 14. juni 2026. Den 26. juni 2026 er retningslinjerne offentliggjort. De har til hensigt at operationalisere forordningen, udfylde tekniske og praktiske huller og reducere usikkerhed hos virksomheder. Retningslinjerne indeholder bl.a. vejledning til de ledende kompetente myndigheder om undersøgelsesprocessen, afgørelser, fornyet prøvelse, håndhævelse, koordinering og samarbejde samt vejledning for erhvervsdrivende om due diligence i relation til tvangsarbejde. Kommissionen har også i retningslinjerne beskrevet metoden til beregning af økonomiske sanktioner.

Derudover skal Kommissionen på flere områder vedtage gennemførelsesretsakter for at præcisere de enkelte bestemmelser i forordningen, herunder om procedureregler,

praktiske ordninger og dataelementer, der skal overføres mellem ICSMS og toldsystemerne og eventuelle andre supplerende krav, om procedurereglerne, modellerne og detaljerne for indgivelse af oplysninger via Kommissionens fælles kontaktpunkt for indgivelse af oplysninger. Derudover kan Kommissionen vedtage de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for at præcisere de oplysninger, som de erhvervsdrivende skal give eller stille til rådighed for toldmyndighederne og om brugen af ICSMS, herunder funktionaliteter, dataelementer og databehandling, behandling af personoplysninger, fortrolighed og datakontrol og endelig om de oplysninger, der skal indgå i de kompetente myndigheders afgørelser om overtrædelse af forordningens artikel 3. Der er ikke i forordningen fastsat en frist for vedtagelsen af disse gennemførelsesretsakter.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med forordningen og lovforslaget får Erhvervsstyrelsen som dansk kompetent myndighed en række opgaver, som er nærmere beskrevet oven for under pkt. 2.2.1. Erhvervsstyrelsen vil skulle foretage risikovurderinger og indhente oplysninger fra forskellige erhvervsdrivende. Erhvervsstyrelsen vil få ansvaret for at være ledende kompetent myndighed, hvis det formodede tvangsarbejde finder sted på dansk område, og i den egenskab vil Erhvervsstyrelsen skulle gennemføre indledende og egentlige undersøgelser. Erhvervsstyrelsen vil derudover skulle træffe afgørelser, håndhæve afgørelser og til enhver tid samarbejde og koordinere med andre medlemsstater og Kommissionen.

En formodning for, at en eller flere danske erhvervsdrivende overtræder reglerne, vil kunne opstå på baggrund af Kommissionens database med oversigt over risikoområder eller risikoprodukter og tilgængelig information i form af varslings fra fysiske og juridiske personer. En formodning vil også kunne opstå på baggrund af information og afgørelser fra andre medlemsstater eller information fra andre relevante myndigheder om, hvorvidt en erhvervsdrivende efterlever gældende nationale eller EU-retlige due diligence-regler vedrørende tvangsarbejde.

Erhvervsstyrelsen vil skulle fokusere sine undersøgelser på, hvor risikoen for tvangsarbejde er mest fremtrædende og følge en risikobaseret tilgang, når styrelsen skal vurdere sandsynligheden for, at forordningens artikel 3 er overtrådt, jf. forordningens artikel 14. I vurderingen vil hensyn til de erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer og forsyningskædens kompleksitet skulle indgå. En høj grad af kompleksitet i forsyningskæden medfører dog ikke i sig selv en lempeligere vurdering.

Omfanget og alvoren af det formodede tvangsarbejde, herunder om der er grund til bekymring for tvangsarbejde pålagt af statslige myndigheder, vil også skulle indgå i vurderingen. Antallet og mængden af produkter, der bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet vil også skulle indgå, ligesom andelen det færdige produkt, der mistænkes for at være fremstillet ved tvangsarbejde, vil skulle indgå.

Da Danmark udgør en relativ begrænset del af det indre marked, vurderes det, at antallet af undersøgelser af danske erhvervsdrivende udført af Erhvervsstyrelsen som ledende kompetent myndighed vil være få.

Erhvervsstyrelsen udfører i dag en række opgaver, som indholdsmæssigt har ligheder med de opgaver, der skal udføres efter forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde. Erhvervsstyrelsen fører kontrol med virksomheders due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af bestemte mineraler, markedsovervåger et stort antal produkters sikkerhed og er den myndighed, der står for at vejlede og føre tilsyn med virksomheders bæredygtighedsrapportering og virksomheders due diligence. Dette sker bl.a. efter regler i lov nr. 798 af 9. juni 2020 om ædle metaller og konfliktmineraler, lovbekendtgørelse nr. 22 af 8. januar 2026 om produkter og markedsovervågning, Europa-Parlamentets og Rådets (EU) direktiv 2022/2464 (CSRD) om bæredygtighedsrapportering og Europa-Parlamentets og Rådets (EU) direktiv 2024/1760 (CSDDD) om større virksomheders due diligence for menneskerettigheder og miljø og regler udstedt i medfør heraf.

De almindelige forvaltningsretlige regler og principper vil finde anvendelse ved Erhvervsstyrelsens administration og håndhævelse af forordningen og de supplerende bestemmelser i denne lov. Det indebærer bl.a., at forvaltningslovens regler om partshøring, begrundelse, klagevejledning, aktindsigt og habilitet vil skulle iagttages i det omfang, reglerne finder anvendelse på den pågældende sag og afgørelse. Forordningen og denne lov fraviger ikke de almindelige forvaltningsretlige garantiforskrifter. Erhvervsstyrelsens administration af forordningen vil således skulle ske inden for rammerne af såvel forordningens bestemmelser som de gældende danske forvaltningsretlige regler og principper, herunder vil de erhvervsdrivende, som er adressat for styrelsens afgørelser, få mulighed for at blive hørt, afgive bemærkninger osv.

Med lovforslagets § 3, stk. 1, foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om overtrædelse af forordningens artikel 3 over for en erhvervsdrivende. Med lovforslagets § 3, stk. 2, foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan udstede de i artikel 20, stk. 4, litra a-c, nævnte forbud og påbud.

Bestemmelsen berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark, men er alene begrundet i praktiske hensyn, da det er vurderingen, at gengivelsen vil lette forståelsen af den kompetente myndigheds opgave og beføjelser.

For nærmere om Erhvervsstyrelsens afgørelser henvises til lovforslagets § 3 og bemærkningerne hertil.

Med lovforslagets § 4 foreslås det, at Erhvervsstyrelsen håndhæver afgørelser i artikel 23, stk. 1, litra a-d, og sikrer, at produktet tilbagetrækkes, produktet bortskaffes og adgangen til produktet begrænses.

Bestemmelsen berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark, men er alene begrundet i praktiske hensyn, da det er vurderingen, at gengivelsen vil lette forståelsen af den kompetente myndigheds opgave og beføjelser og retsvirkningen af, at en afgørelse ikke efterkommes.

For nærmere om Erhvervsstyrelsens håndhævelse henvises til lovforslagets § 4 og bemærkningerne hertil.

Medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner og giver senest den 14. december 2026 Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger, jf. forordningens artikel 37, stk. 1 og 3. Sanktioner pålægges ikke for selve overtrædelsen af forbuddet i forordningens artikel 3, men for manglende efterlevelse af en myndigheds afgørelse.

Med lovforslagets § 10 foreslås det, at overtrædelse af lovforslagets § 3, stk. 2, straffes med bøde, og at juridiske personer kan pålægges strafansvar.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at sanktionen skal være effektiv, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. I vurderingen skal der tages hensyn til almindelige principper om proportionalitet. Den nærmere metode til beregning af de økonomiske sanktioner og om de gældende tærskler herfor udstedes i retningslinjer fra Kommissionen til medlemsstaterne. Bøder skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få de erhvervsdrivende til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde reglerne. Præventive hensyn kræver, at der ved udmålingen af bøder i alle tilfælde skal tages særligt hensyn til en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel eller interesse ved en overtrædelse.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Med lovforslagets § 7 foreslås det, at der indføres en bemyndigelsesbestemmelse med henblik på at fastsætte nærmere regler i forbindelse med opfyldelsen af forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde.

Kommissionens udstedelse af retningslinjer og vedtagelse af gennemførelsesretsakter er afgørende for anvendelsen af forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, og Kommissionen får i praksis en central regulatorisk rolle også i fremtiden.

For at sikre en smidig og hurtig reaktion på eventuelle kommende og yderligere retningslinjer det forestående indhold på den fælles portal for tvangsarbejde og de kommende gennemførelsesretsakter vurderer Erhvervsministeriet, at det vil være hensigtsmæssigt, at der kan fastsættes nærmere regler herom administrativt, hvor det er påkrævet.

Med lovforslaget foreslås det derfor, at Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at udstede regler i de tilfælde, hvor det er nødvendigt for at opfylde forpligtelserne i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, herunder som følge af gennemførelsesretsakter.

Den foreslåede bemyndigelse vil sikre, at der ved bekendtgørelse og med direkte henvisning til forordningen kan tages højde for kommende udmeldinger fra Kommissionen, hvilket efter Erhvervsministeriets vurdering vil gøre

det mere gennemskueligt, hvilke regler virksomhederne skal overholde, og hvordan eventuelle overtrædelser nærmere sanktioneres. Det er hensigten, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat nærmere regler om, hvordan håndhævelsen af afgørelser, der ikke efterkommes af den erhvervsdrivende, nærmere vil foregå, herunder hvordan Erhvervsstyrelsen skal sikre tilbagetrækning af de pågældende produkter og bortskaffelsen heraf samt begrænsning af adgangen til de pågældende produkter, jf. den foreslåede § 4, nr. 2-4. Der er også hensigten, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes nærmere regler om Erhvervsstyrelsens samarbejde med toldmyndighederne og derudover de nærmere regler for beregningen af sanktioner.

For nærmere om bemyndigelsen til at udstede administrative forskrifter henvises til lovforslagets § 7 og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at forslaget har økonomiske konsekvenser for staten for under 1,0 mio. kr. årligt fra 2027 og frem som følge af, at Erhvervsstyrelsen som ledende kompetent myndighed skal lede undersøgelser, hvor der inden for egne landegrænser er sandsynlighed for brug af tvangsarbejde under fremstillingen af et produkt, herunder i produktets forsyningskæde. Endvidere skal Erhvervsstyrelsen håndhæve afgørelser og bistå ved anmodninger om støtte til undersøgelser fra EU-Kommissionen eller en anden medlemsstats kompetente myndighed samt håndhæve afgørelser på dansk territorium.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at omfanget af Erhvervsstyrelsens konkrete opgaver vil være af mindre omfang. Kommissionen anslår, at der på EU-plan vil være mellem 50 og 150 indledende undersøgelser om året. Videre har Kommissionen anslået, at der på EU-plan vil være mellem 5 og 30 egentlige undersøgelser om året og endelig, at der på EU-plan vil være mellem 3 og 15 afgørelser med påbud og forbud om året. Det fremgår af Kommissionens arbejdsdokument af 16. december 2022 under præsentationen af initiativet om forbud mod produkter fremstillet med tvangsarbejde på EU-markedet. Baseret på det estimerede antal afgørelser med påbud og forbud, som ligger på mellem 3 og 15 årligt fordelt på mellem 1 og 3 erhvervsdrivende, må det forventede årlige antal sager, hvor kompetente myndigheder skal håndhæve og sanktionere afgørelser, som de erhvervsdrivende ikke efterkommer, forventeligt ligge på et niveau mellem 0 og 3 på EU-plan.

Henset til de økonomiske konsekvenser som følge af lovforslaget lægges det til grund, at Erhvervsstyrelsen afholder udgiften inden for den eksisterende ramme.

Det vurderes, at lovforslaget ikke har økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner, og lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Erhvervsministeriet har vurderet, hvorvidt lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

Princip nr. 1 om *enkle og klare regler* vurderes at være opfyldt. Med lovforslaget fastsættes tydelige bestemmelser om, at Erhvervsstyrelsen, som kompetent myndighed i Danmark, kan undersøge virksomheder og træffe afgørelser i sager, hvor kravene overtrædes. Derudover fastsættes der sanktionsbestemmelser for overtrædelse af forordningen.

Princip nr. 2 om *digital kommunikation* vurderes at være opfyldt, da eksempelvis meddelelse af afgørelse m.v. vil ske via digitale selvbetjeningsløsninger og digital kommunikation, f.eks. gennem *vir.dk* og Digital Post.

Princip nr. 3 *muliggør automatisk sagsbehandling* vurderes at være opfyldt, ved at lovforslaget baseres på centrale vurderinger på begreber og krav, der følger direkte af forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, hvilket understøtter ensartet og i relevant omfang automatiseret administration.

Princip nr. 4 om *ensartede begreber og genbrug af data* vurderes at være opfyldt, da lovforslaget anvender eksisterende terminologi fra relevante due diligence-initiativer. Lovforslaget lægger derfor op til, at opbygning, begreber og data fra Erhvervsstyrelsens eksisterende arbejde med due diligence genbruges.

Princip nr. 5 om *tryk og sikker datahåndtering* vurderes at være opfyldt, da behandlingen af data, herunder personoplysninger, sker i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

Princip nr. 6 om *anvendelse af offentlig infrastruktur* vurderes at være opfyldt. Lovforslaget lægger sig i overvejende grad op ad Erhvervsstyrelsens nuværende administration med due diligence samt markedsovervågningsaktiviteter. Der vil således heller ikke blive indført et nyt system eller nye krav, som myndigheder eller virksomheder skal forholde sig til. I stedet udbygges der på nuværende systemer og metoder. Herudover vil offentlige infrastrukturer såsom *vir.dk*, Digital Post og MitID ligeledes blive anvendt.

Endelig vurderes det, at princip nr. 7 om *forebyggelse af snyd og fejl* er opfyldt. Erhvervsstyrelsen skal som kompetent myndighed anvende det fælleseuropæiske IT-system ICSMS, der anvendes af myndigheder i EU til at udveksle information om markedsovervågning af produkter. Systemet understøtter samarbejdet mellem nationale myndigheder og bidrager til at sikre en effektiv it-anvendelse i kontroløjemed.

ICSMS anvendes typisk i forbindelse med håndhævelse af regler om produktsikkerhed og markedsovervågning, og det spiller en central rolle i det administrative samarbejde mellem myndigheder på tværs af medlemsstater.

På baggrund af ovenstående vurderes det, at lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes at have begrænsede negative økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved

tvangsarbejde indfører ikke i sig selv nye og yderligere due diligence-forpligtelser for erhvervsdrivende ud over dem, der allerede er fastsat i EU-retten eller national ret. Lovforslagets supplerende bestemmelser medfører derfor ikke direkte omkostninger for erhvervslivet som følge af den ændrede regulering, herunder omstillingsomkostninger og løbende omkostninger. Indirekte konsekvenser består i, at forordningen kan tilskynde flere virksomheder til at iværksætte due diligence-processer uden dog at stille direkte krav herom.

Lovforslaget medfører derudover begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser for erhvervslivet består primært i den tid og de ressourcer, som virksomhederne skal anvende. Det omfatter bl.a. besvarelse af henvendelser fra Erhvervsstyrelsen, der som led i en undersøgelses indledende fase eller som led i en egentlig undersøgelse henvender sig til de erhvervsdrivende. I den forbindelse skal de erhvervsdrivende indsamle, sammenstille og indsende relevant dokumentation for de tiltag, der er truffet for at afbøde, forebygge, standse risici for tvangsarbejde eller afhjælpe tilfælde af tvangsarbejde i virksomhedens aktiviteter og forsyningskæder med hensyn til de produkter, der er under vurdering. De erhvervsdrivende skal ligeledes meddele oplysninger, der identificerer de produkter, der er under undersøgelse, samt oplysninger om fabrikanten, producenten, produktleverandøren, importøren eller eksportøren af disse produkter.

Idet der forventes relativt få sager om tvangsarbejde begået på dansk territorium, vurderes de administrative omkostninger at være begrænset til et mindre tidsforbrug pr. sag for den enkelte virksomhed. Hertil kommer, at den ledende kompetente myndighed så vidt muligt bør prioritere de erhvervsdrivende, der er tættest på risikoen for tvangsarbejde.

Lovforslagets § 7 hjemler udstedelse af administrative forskrifter, som kan indebære administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser vil blive vurderet, når bemyndigelsesbestemmelsen udmøntes på bekendtgørelsesniveau.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Det vurderes, at forslaget ikke har administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Det vurderes, at forslaget ikke har klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Det vurderes, at forslaget ikke har miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3015 af 27. november 2024 om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937. For-

ordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde finder anvendelse fra den 14. december 2027.

Ifølge artikel 288 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) er der forskel på, om et område harmoniseres ved et direktiv eller en forordning. Til forskel fra et direktiv er en forordning ifølge TEUF-artikel 288, 1. og 2. pkt., almen gyldig, og er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde virker således som en lov i medlemsstaterne, den gælder i den form, som den er vedtaget, og den må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 2. juli 2026

til den 21. august 2026 (50 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Benzinforhandlerne Fælles Repræsentation, Brancheforeningen SPT (Scandinavian Petroleum Technic Association), Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Regioner, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, ForbrugerLaboratoriet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Ingeniørforeningen i Danmark, KL, Landbrug og Fødevarer, SMV Danmark, TEKNIQ Arbejdsgiver og Erhvervsorganisation og Teknologisk Institut.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Det vurderes, at lovforslaget har økonomiske konsekvenser for staten for under 1,0 mio. kr. årligt fra 2027 og frem.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget forventes at have begrænsede negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget forventes at have begrænsede negative administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3015 af 27. november 2024 om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937. Forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde finder anvendelse fra den 14. december 2027.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler i dansk ret, som supplerer forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde.

Med forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde etableres bl.a. en fælles europæisk lovgivning, som forbyder, at produkter fremstillet ved tvangsarbejde bringes i omsætning, gøres tilgængelige eller eksporteres samtidigt med at det sikres, at der er mulighed for at trække disse produkter tilbage fra EU-markedet.

Forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde gælder umiddelbart i Danmark, men forordningen kræver visse gennemførelsesforanstaltninger.

Det foreslås i § 1, loven supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3015 af 27. november 2024 om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 (forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde), jf. bilag 1 til denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at loven supplerer forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde.

Til § 2

Forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde indeholder en forpligtelse til, at medlemsstaterne skal udpege en kompetent myndighed, jf. artikel 5, stk. 1. Den kompetente myndighed er ansvarlig for at opfylde forpligtelserne i forordningen.

Den kompetente myndighed skal fungere som ledende kompetent myndighed, hvis det formodede tvangsarbejde finder sted på en medlemsstats område. Den ledende kompetente myndighed skal træffe afgørelse om overtrædelse af forordningens artikel 3 overfor den erhvervsdrivende. Afgørelsen skal indeholde forbud mod at bringe de pågældende produkter i omsætning eller gøre dem tilgængelige på EU-markedet og at eksportere dem samt et påbud om tilbagetrækning og bortskaffelse, jf. forordningens artikel 20, stk. 4.

Den kompetente myndighed er ansvarlig for at håndhæve afgørelser og pålægge den erhvervsdrivende sanktioner, jf. forordningens artikel 23 og 37. Dertil kommer, at den kompetente myndighed skal deltage i EU-netværket mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, jf. forordningens artikel 6. Den kompetente myndighed skal agere kontaktpunkt for SMV'er og i den forbindelse yde bistand til spørgsmål om forordningens anvendelse, jf. forordningens artikel 10. Den kompetente myndighed skal samarbejde med Kommissionen og yde gensidig bistand til andre kompetente myndigheder, jf. forordningens artikel 16.

Den ledende kompetente myndighed skal følge en risikobaseret tilgang, når den vurderer sandsynligheden for en overtrædelse af artikel 3, iværksætter og gennemfører undersøgelser og identificerer de pågældende produkter, jf. for-

ordningens artikel 14. Den kompetente myndighed vil som ledende kompetent myndighed skulle indsamle oplysninger fra virksomheder og andre relevante kilder for at understøtte vurderingen om formodet tvangsarbejde på medlemsstatens område i undersøgelsens indledende fase, jf. forordningens artikel 17. Finder den ledende kompetente myndighed, at der er begrundet mistanke om tvangsarbejde, vil myndigheden skulle iværksætte en egentlig undersøgelse, jf. forordningens artikel 18.

Det foreslås i § 2, at Erhvervsstyrelsen er kompetent myndighed, jf. artikel 5, stk. 1, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det kodificeres, at Erhvervsstyrelsen den 14. december 2025 er indmeldt til Kommissionen som kompetent myndighed i Danmark.

Med bestemmelsen sikres det formelt, at kravet i forordningens artikel 5, stk. 1, om udpegning af en kompetent myndighed er iagttaget.

Der henvises til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det følger af artikel 20, stk. 1, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, at den ledende kompetente myndighed skal vurdere alle oplysninger og beviser, der er indsamlet i henhold til forordningens kapitel 3, og på dette grundlag fastslå, om de produkter, der er blevet bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet eller eksporteres, overtræder artikel 3. Hvor den ledende kompetente myndighed ikke kan fastslå, at de pågældende produkter er blevet bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet eller eksporteres ved overtrædelse af artikel 3, afslutter den undersøgelsen og underretter de erhvervsdrivende, der har været genstand for undersøgelsen heraf.

Det følger af artikel 20, stk. 4, litra a-c, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, at den ledende kompetente myndighed straks træffer en afgørelse, når myndigheden konstaterer, at produkter er blevet bragt i omsætning, gjort tilgængelige på EU-markedet eller eksporteret under overtrædelse af forordningens artikel 3. Afgørelsen skal indeholde et forbud mod at bringe de pågældende produkter i omsætning eller gøre dem tilgængelige på EU-markedet og at eksportere dem, et påbud om tilbagetrækning eller fjernelse af indhold fra en onlinegrænseflade samt et påbud om bortskaffelse, jf. forordningens artikel 20, stk. 4, litra a-c. Ifølge forordningens ordlyd er adressaten for et påbud om at trække de produkter, der allerede er bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på EU-markedet, tilbage, eller fjerne indhold fra en onlinegrænseflade, jf. forordningens artikel 20, stk. 4, litra b, samt et påbud om at bortskaffe de pågældende produkter eller dele heraf, jf. forordningens artikel 20, stk. 4, litra c, de erhvervsdrivende, der har været genstand for undersøgelsen, jf. forordningens artikel 18. Markedsføringsforbuddet i artikel 20, stk. 4, litra a, er et generelt forbud og gælder derfor enhver erhvervsdri-

vende, der bringer sådanne produkter i omsætning, gør dem tilgængelige på EU-markedet eller eksporterer dem.

En afgørelse skal begrundes og bl.a. angive en frist for de erhvervsdrivende til at efterkomme påbuddene, jf. forordningens artikel 22, stk. 1, litra b. Fristen skal som udgangspunkt fastsættes individuelt og efter en konkret vurdering under hensyn til den erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer, men må ikke være kortere end 30 dage. Er der tale om letfordærlige varer, dyr og planter må fristen være kortere end 10 dage, jf. forordningens artikel 22, stk. 1, litra a og b. Afgørelsen skal indeholde oplysninger, der gør det muligt at identificere det produkt, som afgørelsen vedrører, herunder oplysninger om fabrikanten, producenten, produktleverandørerne, importøren, eksportøren, samt, hvis det er relevant, produktionsstedet, jf. forordningens artikel 22, stk. 1, litra c.

Den erhvervsdrivende kan anmode den ledende kompetente myndighed om, at afgørelsen tages op til fornyet prøvelse, hvis den erhvervsdrivende fremlægger nye væsentlige oplysninger, der dokumenterer, at de produkter, som bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet, eller er bestemt til eksport fra EU-markedet, overholder forbudet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, jf. forordningens artikel 21. Den ledende kompetente myndighed vil i så fald, jf. forordningens artikel 21, stk. 3, skulle trække sin afgørelse tilbage, hvis de erhvervsdrivende dokumenterer, at de har efterkommet afgørelsen og elimineret tvangsarbejde fra deres aktiviteter eller forsyningskæder for de pågældende produkter.

Det foreslås i § 3, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen, jf. artikel 20, stk. 4, litra a-c, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, kan træffe afgørelse om overtrædelse af forordningens artikel 3 over for en erhvervsdrivende.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil skulle træffe afgørelse over for de erhvervsdrivende, som Erhvervsstyrelsen konstaterer har overtrådt forordningens artikel 3 om forbud mod at produktet bringes i omsætning, gøres tilgængeligt på EU-markedet eller eksporteres.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om 1) forbud mod, at produktet bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt og eksporteres, 2) påbud om, at produktet tilbagetrækkes eller fjernes fra en onlinegrænseflade, og 3) påbud om, at produktet eller dele heraf bortskaffes.

–Den foreslåede bestemmelse vil indebære at, Erhvervsstyrelsens afgørelse vil skulle indeholde et forbud mod, at produktet bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt og eksporteres, et påbud om at produktet tilbagetrækkes eller fjernes fra onlinegrænseflader samt et påbud om, at produktet eller dele heraf bortskaffes.

Er der tale om, at det alene er en bestanddel af et produkt, som konstateres at være i strid med artikel 3, og som skal udskiftes, vil Erhvervsstyrelsen i forbindelse med afgørelsen

skulle identificere de pågældende bestanddele, jf. forordningens artikel 20, stk. 4, litra c, 2. pkt.

Afgørelsens adressat for så vidt angår tilbagetrækning og bortskaffelse, jf. forordningens artikel 20, stk. 4, litra b og c, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3 vil være den eller de erhvervsdrivende, der har været genstand for undersøgelsen i medfør af artikel 18. Forbuddet i § 3, stk. 1, litra a, jf. artikel 20, stk. 4, litra a, har generel anvendelse og en afgørelse vil kunne rettes mod alle erhvervsdrivende, der bringer sådanne produkter i omsætning, gør dem tilgængelige på EU-markedet eller eksporterer dem.

Produkter i en forsyningskæde af strategisk eller kritisk betydning for Unionen, vil skulle behandles efter andre regler, jf. forordningens artikel 20, stk. 5. I disse tilfælde vil Erhvervsstyrelsen kunne undlade at udstede et påbud om at bortskaffe det pågældende produkt i henhold til § 3, nr. 3. Erhvervsstyrelsen vil i stedet kunne påbyde, at produktet tilbageholdes i et nærmere fastsat tidsrum, som ikke må være længere end, hvad der er nødvendigt for at eliminere tvangsarbejde for så vidt angår det pågældende produkt, jf. forordningens artikel 20, stk. 5, i. Det vil skulle ske for de erhvervsdrivendes regning. Hvis de erhvervsdrivende inden for den angivne periode påviser, at de har fjernet tvangsarbejde fra forsyningskæden i produkter af strategisk eller kritisk betydning for Unionen, vil Erhvervsstyrelsen kunne foretage en fornyet prøvelse af sin afgørelse i overensstemmelse med forordningens artikel 21, jf. artikel 20, stk. 5. Hvis de erhvervsdrivende ikke inden for den angivne periode påviser, at de har fjernet tvangsarbejde fra forsyningskæden, vil den erhvervsdrivende skulle bortskaffe de pågældende produkter eller dele heraf, jf. den foreslåede § 3, stk. 2, nr. 3, jf. artikel 20, stk. 5.

Erhvervsstyrelsen vil i alle tilfælde skulle underrette de erhvervsdrivende om en afgørelse og vil skulle meddele den til alle kompetente myndigheder via ICSMS, jf. forordningens artikel 7, stk. 1. I tilfælde, hvor det er relevant, vil Erhvervsstyrelsen også skulle meddele afgørelsen til Kommissionen, jf. forordningens artikel 20, stk. 7.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det følger af artikel 20, stk. 8 i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, at afgørelser, der træffes af en medlemsstats ledende kompetente myndighed, anerkendes og håndhæves af kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, for så vidt som de vedrører produkter med samme identifikationsoplysninger og som stammer fra den samme forsyningskæde, for hvilken det er konstateret, at der anvendes tvangsarbejde.

Det følger videre af forordningens artikel 23, stk. 1, at de kompetente myndigheder skal håndhæve afgørelser og sikre afgørelsernes forbud og påbud, hvis en erhvervsdrivende ikke inden for den fastsatte frist efterkommer afgørelsen.

Det foreslås i § 4, at Erhvervsstyrelsen håndhæver afgørelser, jf. artikel 23, stk. 1, litra a-d, i forordningen om for-

bud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, og sikrer følgende 1) forbud mod at bringe de pågældende produkter i omsætning eller gøre dem tilgængelige på EU-markedet og eksportere dem, 2) tilbagetrækning af produkter, som allerede er blevet bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på EU-markedet, 3) bortskaffelse af tilbagetrukne produkter og produkter, som stadig befinder sig hos den erhvervsdrivende, og 4) begrænsning af adgangen til de pågældende produkter og til annoncer, der henviser til produkterne.

Bestemmelsen vil betyde, at de afgørelser, som Erhvervsstyrelsen selv har truffet i medfør af artikel 20, stk. 4, jf. den foreslåede § 3, skal håndhæves, hvis ikke den erhvervsdrivende efterkommer de givne forbud og påbud.

Bestemmelsen vil videre indebære, at afgørelser, der træffes af andre medlemsstaters ledende kompetente myndigheder skal anerkendes og håndhæves i Danmark. Det vil betyde, at Erhvervsstyrelsen som dansk kompetent myndighed vil skulle håndhæveafgørelser vedtaget af Kommissionen og andre ledende kompetente myndigheder for så vidt angår produkter med samme identifikationsoplysninger fra den samme forsyningskæde.

Til § 5

Den ledende kompetente myndighed kan i en undersøgelses indledende fase efter artikel 17, stk. 1 i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde anmode en erhvervsdrivende om oplysninger. Det drejer sig om de relevante tiltag, som den erhvervsdrivende har truffet for at identificere, forebygge, afbøde, standse eller afhjælpe risici for tvangsarbejde i deres aktiviteter og forsyningskæder med hensyn til de produkter, der er omfattet af undersøgelsen. I den indledende fase efter artikel 17 skal den erhvervsdrivende besvare anmodningen inden for 30 arbejdsdage fra modtagelsen, jf. forordningens artikel 17, stk. 2.

Det fremgår af kapitel 4.5. 1 i Kommissionens Retningslinjer for anvendelsen af forordning (EU) 2024/3015 om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet, at den ledende kompetente myndighed ved anmodningen om oplysninger fra de erhvervsdrivende i den indledende fase skal tage hensyn til den erhvervsdrivendes størrelse og ressourcer, samt hvilke oplysninger vedkommende med rimelighed har adgang til. Hertil kommer, at den ledende kompetente myndighed skal tage hensyn til, hvilke oplysninger den erhvervsdrivende tidligere kan have indgivet til myndigheder, og som derfor ikke bør efterspørges igen. Denne fase giver erhvervsdrivende mulighed for at fremlægge relevante oplysninger og, hvis det er relevant, deres bemærkninger om, hvordan de håndterer risici for tvangsarbejde i deres forsyningskæder i relation til de produkter, der er genstand for vurdering, eller hvorfor den ledende kompetente myndigheds betænkeligheder ikke er relevante for deres produkter. Disse oplysninger og bemærkninger skal vurderes omhyggeligt og objektivt af den ledende kompetente myndighed. Hvis oplysningerne også indeholder påstande om strafbare forhold, vil sådanne oplysninger navnlig også kunne deles med medlemsstaternes

relevante myndigheder med henblik på strafferetlige efterforskninger. Det fremgår af kapitel 7.7.1.

Den ledende kompetente myndighed kan under en egentlig undersøgelse efter forordningens artikel 18 kræve alle relevante og nødvendige oplysninger, herunder identifikation af de produkter (og eventuelle dele heraf), som undersøgelsen vedrører, samt oplysninger om fabrikant, producent, produktleverandør, importør eller eksportør af disse produkter eller dele heraf. Anmodninger målrettes aktører tættest på det led, hvor risikoen forekommer, og afpasses efter virksomhedens størrelse, mængden af berørte produkter, forsyningskædens kompleksitet og omfanget af den formodede overtrædelse. Fristen fastsættes til mindst 30 og højst 60 arbejdsdage med mulighed for begrundet forlængelse, jf. forordningens artikel 18, stk. 4.

Det foreslås i § 5, at Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger fra en erhvervsdrivende, som skønnes nødvendige for at konstatere overensstemmelse med kravene i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, i overensstemmelse med forordningens artikel 17 og 18.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger fra en erhvervsdrivende, som skønnes nødvendige for at konstatere overensstemmelse med kravene i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde i overensstemmelse med forordningens artikel 17 og 18.

De oplysninger, som Erhvervsstyrelsen vil skulle efterspørge og modtage vil udelukkende blive anvendt til at undersøge påståede overtrædelser af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde i henhold til forordningen, medmindre andet kræves i henhold til EU-retten eller national ret i overensstemmelse med EU-retten.

Den foreslåede bestemmelse vil være afgrænset af retssikkerhedslovens § 10 om retten til ikke at inkriminere sig selv. Er der konkret mistanke om, at det af oplysningerne vil fremgå, at den pågældende fysiske og juridiske person har begået noget strafbart, vil det således ikke kunne kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde må sagen overlades til politiets efterforskning.

De kompetente myndigheder vil skulle behandle de afgivne oplysninger og indgiverens identitet fortroligt i overensstemmelse med EU-retten og national ret, herunder forvaltningslovens kapitel 8. Indgivelser af oplysninger vil blive behandlet fortroligt, medmindre andet angives, eller oplysningerne allerede er offentligt tilgængelige.

Enhver behandling af personoplysninger, som foretages af de kompetente myndigheder vil skulle gennemføres i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af personoplysninger, navnlig databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Til § 6

Det følger af artikel 18, stk. 1, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, at den ledende kompetente myndighed iværksætter en undersøgelse af pro-

dukter og erhvervsdrivende. Det forudsætter, at den ledende kompetente myndighed forinden har fastslået, at der er begrundet mistanke om, at der har været en overtrædelse af artikel 3. Af forordningens artikel 18, stk. 6, fremgår det, at den ledende kompetente myndighed kan foretage alle nødvendige kontroller og inspektioner i overensstemmelse med forordningens artikel 19, hvor det er nødvendigt.

Det følger af forordningens artikel 19, stk. 1, at den ledende kompetente myndighed i ekstraordinære situationer kan foretage inspektioner på stedet, hvis det er nødvendigt. Det skal gøres under hensyntagen til, hvor risikoen for tvangsarbejde befinder sig. Den ledende kompetente myndighed kan foretage inspektioner på medlemsstatens område, hvor risikoen for tvangsarbejde befinder sig, og i henhold til national ret, som overholder EU-retten. Hvis det er nødvendigt, kan den ledende kompetente myndighed anmode om samarbejde fra andre nationale myndigheder, der er relevante for gennemførelsen af denne forordning, såsom arbejdsmarkeds-, sundheds- eller skattemyndigheder. Det følger af artikel 19, stk. 2.

Det fremgår af kapitel 4.6.3 i Retningslinjer for anvendelsen af forordning (EU) 2024/3015 om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet, at den ledende kompetente myndighed kan foretage inspektioner på stedet for at bekræfte eller afkræfte det allerede indsamlede bevismateriale og indsamle yderligere beviser. Sådanne beviser kan være både belastende og frifindende. Afhængigt af de nationale lovgivningsmæssige rammer og relevante retlige godkendelser kan inspektion omfatte muligheden for at foretage uanmeldte inspektioner af forretningslokaler.

Det foreslås i § 6 *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen mod behørig legitimation og mod forudgående retskendelse har adgang til alle erhvervsmæssige lokaliteter, hvor der kan findes produkter, som er omfattet af anvendelsesområdet for forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, jf. forordningens artikel 19.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den ledende kompetente myndighed mod behørig legitimation og ved forudgående retskendelse vil kunne opnå adgang til erhvervsmæssige lokaliteter for at foretage inspektion som led i en undersøgelses indledende fase, jf. forordningens artikel 17, eller en egentlig undersøgelse, jf. forordningens artikel 18. Det skal være formålet med adgangen, at der skal indhentes oplysninger, der er nødvendige for selve undersøgelsen af virksomheden.

Betegnelsen "alle erhvervsmæssige lokaliteter" vil omfatte fabrikations-, salgs- og lagerlokaliteter og kan eksempelvis også være kontorlokaler, baglokaler eller udendørs oplag tilhørende den erhvervsdrivende.

Hvis det ud fra en samlet betragtning vurderes, at det vil være nødvendigt at føre tilsyn på ikke-offentligt tilgængelige lokaliteter, vil Erhvervsstyrelsen kunne anvende bestemmelsen. Vurderingen af, om betingelserne for at meddele en retskendelse er opfyldt, vil bero på en konkret domstolsprøvelse. Ved vurderingen af, om der er grundlag for at imødekomme Erhvervsstyrelsens anmodning om retskendelse,

vil retten navnlig kunne påse, om den adgang til dem pågældende lokalitet, som anmodningen om retskendelse vedrører, kan anses for nødvendig af hensyn til Erhvervsstyrelsens undersøgelser med overholdelse af forordningen. Om det er nødvendigt at føre tilsyn på lukkede lokaliteter vil bl.a. afhænge af, om Erhvervsstyrelsen ellers vil kunne få et tilstrækkeligt retvisende billede af regelefterlevelsen. Derudover vil en vurdering af, om det er muligt at skaffe oplysningerne på anden måde i form af f.eks. skriftlig dokumentation, indgå.

Et eksempel på en situation, hvor bestemmelsen vil kunne finde anvendelse, er, hvor den ledende kompetente myndighed har fastslået, at der er begrundet mistanke om, at der har været en overtrædelse af artikel 3, og iværksætter en undersøgelse af de pågældende produkter og erhvervsdrivende, jf. forordningens artikel 18, stk. 6. I sådanne situationer, hvor den ledende kompetente myndighed uden held har forsøgt at få den erhvervsdrivende til at redegøre for, hvilke tiltag, de har truffet for at identificere, forebygge, afbøde, standse eller afhjælpe risici for tvangsarbejde i deres aktiviteter og forsyningskæder, kan det være nødvendigt at få adgang til erhvervsmæssige lokaliteter uden offentlig adgang, for at den ledende kompetente myndighed ved selvsyn kan danne sig et indtryk af de forhold, som produkterne fremstilles under. Det er alene i de tilfælde, hvor mindre indgribende midler viser sig utilstrækkelige, at en inspektion kan være nødvendig. Hvis det derimod ikke skønnes proportionalt med det, som den ledende kompetente myndighed vil opnå ved at få adgang til de pågældende lokaler, vil bestemmelsen ikke kunne anvendes.

Det bemærkes i den henseende, at bestemmelsen alene vil vedrøre kontrolsituationer, hvor en erhvervsdrivende modsætter sig en inspektion, som myndigheden finder nødvendigt at udføre.

Adgang i henhold til den foreslåede bestemmelse vil udgøre et tvangsindgreb uden for strafferetsplejen, hvorfor retssikkerhedsloven finder anvendelse. Det indebærer bl.a., at kontrollen vil skulle udføres i overensstemmelse med relevante bestemmelser i retssikkerhedsloven, herunder proportionalitetsprincippet i lovens § 2 og reglerne om varsling i lovens § 5. Herudover skal særligt retssikkerhedslovens § 10, om retten til ikke at inkriminere sig selv, iagttages ved anvendelsen af bestemmelsen.

Erhvervsstyrelsen vil i de tilfælde, hvor der foreligger en begrundet mistanke om tvangsarbejde begået på dansk territorium, i øvrigt skulle anmelde sagen til politiet med henblik på, at forholdet kan efterforskes og eventuelt strafforfølges i overensstemmelse med reglerne i straffeloven og retsplejeloven. Erhvervsstyrelsen vil desuden skulle underrette og inddrage Arbejdstilsynet, hvis der begrundet mistanke om forhold, der også kan indebære overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen eller øvrige arbejdsretlige regler.

Det foreslås i § 6, *stk. 2, 1. pkt.*, at politiet om nødvendigt yder bistand til inspektionens gennemførelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen kan anmode politiet om at yde tvangsmæssig bistand

til inspektionens praktiske gennemførelse i det omfang det før eller under inspektionen skønnes nødvendigt.

Politiets bistand vil kunne være aktuelt i en situation, hvor Erhvervsstyrelsen nægtes adgang til en lokalitet ad frivillighedens vej. Der kan i sådanne særlige tilfælde være behov for, at politiet anvender magt for at få adgang til lokaliteten.

I § 6, stk. 2, 2. pkt., foreslås det, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets bistand.

Bestemmelsen sikrer, at der er hjemmel til at fastsætte nærmere regler. Det kan være nødvendigt at specificere, hvordan politiets bistand skal foregå, hvilket erhvervs- og konkurrencekraftsministeren i så fald kan gøre efter forhandling med justitsministeren.

Til § 7

Der findes ikke gældende regulering af forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde i Danmark.

Kommissionen skal udstede en række forskellige retningslinjer, jf. forordningens artikel 11, og kan vedtage forskellige gennemførelsesretsakter til forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, jf. forordningens artikel 7, stk. 7, om bl.a. databehandling og forordningens artikel 9, stk. 2, om indgivelse af oplysninger om påståede overtrædelser af artikel 3. Kommissionen skal vedtage en gennemførelsesretsakt efter forordningens artikel 22, stk. 2, om indholdet af afgørelserne omhandlet i artikel 20. Retningslinjerne skal indeholde vejledning til erhvervsdrivende om due diligence vedrørende tvangsarbejde, herunder tvangsarbejde pålagt af statslige myndigheder, samt om bedste praksis og dialog med kompetente myndigheder. Endvidere skal Kommissionen udstede retningslinjer til de kompetente myndigheder om den praktiske gennemførelse af forordningen, herunder om anvendelsen af databasen over risici for tvangsarbejde, undersøgelsens indledende fase og den egentlige undersøgelse, beregning af økonomiske sanktioner samt vejledning til toldmyndighederne.

De første retningslinjer fra Kommissionen er vedtaget den 26. juni 2026 og offentliggjort på den fælles portal for tvangsarbejde umiddelbart herefter. Kommissionen har samtidigt meddelt, at værktøjerne på portalen udvides over tid, herunder er den dedikerede risikodatabase, der identificerer produkter og områder med høj risiko, fortsat under udarbejdelse.

Det foreslås i § 7, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om håndhævelsen af afgørelser, samarbejde med toldmyndighederne, beregning af sanktioner m.v. med henblik på opfyldelsen af forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervssty-

relsen vil få beføjelse til at udfærdige supplerende administrative bestemmelser.

Bestemmelsen hjemler fastsættelse af en eller flere supplerende administrative bekendtgørelser til forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde og denne lov. Bemyndigelsen skal bl.a. anvendes til at fastsætte nærmere regler, der, hvis nødvendigt, inddrager og tager højde for f.eks. gennemførelsesretsakter fra Kommissionen, den kommende database med information om produkter og geografiske områder, hvor der er dokumenteret risiko for tvangsarbejde og eventuelt yderligere, uddybende retningslinjer. Det forventes at ville få betydning for den konkrete udmøntning af reglerne. Det er derfor hensigten med bestemmelsen, at den relevante myndighed bemyndiges til at fastsætte nærmere regler i en eller flere senere bekendtgørelser med henblik på at sikre, at den nationale regulering kan tilpasses smidigt, effektivt og fleksibelt i overensstemmelse med, at Kommissionens fælles portal for tvangsarbejde udbygges, skaleres og udvides med yderligere indhold.

De administrative regler, der udstedes med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse, vil alene indeholde bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre og understøtte anvendelsen af forordningen og denne lov. Bemyndigelsen vil ikke blive anvendt til at fastsætte nye materielle krav, der går videre, end hvad der følger af forordningen. Reglerne vil blive fastsat i det omfang, det er nødvendigt og sagligt begrundet for at sikre en effektiv anvendelse og håndhævelse af forordningen.

Der henvises til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Det forhold, at forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde er ny, bevirker, at der ikke på nuværende tidspunkt eksisterer gældende ret, som dækker skriftlig kommunikation med Erhvervsstyrelsen i relation hertil. Som nævnt i pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger udfører Erhvervsstyrelsen i dag en række opgaver inden for andre, tilsvarende områder.

Det foreslås i § 8, stk. 1, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen om forhold omfattet af forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, regler fastsat i medfør af forordningen, denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov skal foregå digitalt, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at hvis oplysninger m.v. sendes til Erhvervsstyrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at styrelsen skal vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Det foreslås i § 8, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan undtage en virksomhed fra digital kommunikation, når særlige omstændigheder taler for det.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervssty-

relsen kan undtage en virksomhed fra digital kommunikation, når særlige omstændigheder taler for det. Det vil f.eks. være i tilfælde af, at virksomhedsejeren har opnået fritagelse pligten til at bruge Digital Post, jf. § 5 i lovbekendtgørelse om Digital Post fra offentlige afsendere og regler fastsat i medfør heraf. Derudover kan muligheden bl.a. tænkes anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en virksomhed m.v. med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Det foreslås i § 8, stk. 3, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en meddelelse anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten. For meddelelser, der sendes til Erhvervsstyrelsen, er styrelsen adressat for meddelelsen. For meddelelser, som styrelsen sender, er den pågældende virksomhed eller fysiske person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Bestemmelserne vil medføre, at en meddelelse normalt vil anses for at være kommet frem til Erhvervsstyrelsen på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for styrelsen. Det vil sige, når meddelelsen ligger på styrelsens server. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

På samme måde vil en meddelelse normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. Det afgørende er, at meddelelsen er modtaget på adressatens server og dermed er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Det foreslås i § 8, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation og om anvendelse af bestemte it-systemer og særlige digitale formater.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation og om anvendelse af bestemte it-systemer og særlige digitale formater. Bestemmelsen vedrører kommunikationsmåden til og fra Erhvervsstyrelsen om alle forhold, der er omfattet af forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, regler fastsat i medfør af forordningen, denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Det er hensigten, at der med bemyndigelsesbestemmelsen kan blive fastsat yderligere regler, hvis der opstår behov herfor, eventuelt hvis det på sigt kan komme på tale at udvikle digitale løsninger, herunder selvbetjeningsløsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven. Erhvervsstyrelsens

anvendelse af bemyndigelsen vil ske i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler om den fællesoffentlige digitale arkitektur og brug af eID i offentlige digitale løsninger på tværs af EU/EØS.

Til § 9

Det følger af artikel 21, stk. 1, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, at erhvervsdrivende, der er berørt af en afgørelse omhandlet i artikel 20, når som helst kan anmode om en fornyet prøvelse af afgørelsen. Anmodningen om en fornyet prøvelse skal indeholde oplysninger, der viser, at produkterne bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet eller vil blive eksporteret under overholdelse af artikel 3. Disse oplysninger skal indeholde ny væsentlig information, som den kompetente myndighed ikke blev gjort opmærksom på, mens undersøgelsen pågik. Den ledende kompetente myndighed træffer afgørelse inden for 30 arbejdsdage fra modtagelsen af anmodningen om fornyet prøvelse, jf. forordningens artikel 21, stk. 2. Det følger af forordningens artikel 21, stk. 5, at en erhvervsdrivende, der er blevet berørt af en afgørelse truffet af en medlemsstats ledende kompetente myndighed efter artikel 20, har adgang til at prøve afgørelsens processuelle og materielle lovlighed ved en domstol.

Det foreslås i § 9, at Erhvervsstyrelsens afgørelser efter § 3 ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en fravigelse af den almindelige retsgrundsætning om rekurs, hvorefter en part i en sag kan klage over en afgørelse truffet af en underordnet myndighed til en overordnet myndighed. Den overvejende del af de afgørelser, som Erhvervsstyrelsen vil skulle træffe om produkter og de forpligtede erhvervsdrivende, vil være af teknisk karakter og vil forudsætte indsigt i due diligence og værdikæder.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klageadgangen fra den kompetente myndighed til Erhvervsministeriets departement og andre administrative myndigheder afskæres. Bestemmelsen vil også afskære klageadgangen til Erhvervsministeriets departement over Erhvervsstyrelsens sagsbehandling. Erhvervsstyrelsen vil dog være undergivet kontrol af Folketingets Ombudsmand, ligesom afgørelserne vil kunne indbringes for domstolene efter de civile retlige regler herom. På samme måde vil Erhvervsstyrelsen kunne genoptage afgørelser på ulovbestemt grundlag til realitetsbehandling efter de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, hvis der fremkommer væsentlige nye oplysninger eller er sket alvorlige sagsbehandlingsfejl.

Til § 10

Det følger af artikel 23, stk. 2, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, at den kompetente myndighed pålægger den erhvervsdrivende sanktioner, hvis den erhvervsdrivende ikke efterkommer en afgørelse truffet i medfør af artikel 20, stk. 4, jf. den foreslåede § 3. Sanktionen kan pålægges enten direkte, i samarbejde med andre myndigheder eller ved hjælp af en anmodning til de kompetente retslige myndigheder.

Efter forordningens artikel 37, stk. 1, skal medlemsstaterne fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes på erhvervsdrivende for manglende overholdelse af en afgørelse omhandlet i artikel 20, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes i overensstemmelse med national ret.

Efter forordningens artikel 37, stk. 2, litra a-d, skal der i udregningen indgå en række hensyn ved vurderingen af bødestørrelsen, herunder f.eks. den erhvervsdrivendes historie, økonomiske fordele, gevinst og undgåede tab samt graden af samarbejde med de kompetente myndigheder. Det er hensigten, at bødestørrelsen fastlægges med udgangspunkt i Kommissionens retningslinjer af 26. juni 2026 om beregning af sanktioner. Forordningen fastsætter ikke minimums- eller maksimumsbeløb for økonomiske sanktioner.

Kommissionen anbefaler i kapitel 5.2.2. i Retningslinjer for anvendelsen af forordning (EU) 2024/3015 om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet en række trin, der skal følges for at beregne en passende, lovlig og effektiv sanktion. For at beregne en sanktion vil den kompetente myndighed først skulle identificere den adfærd hos den erhvervsdrivende, der giver anledning til manglende overholdelse af den pågældende afgørelse. Herefter skal grovheden og varigheden af den manglende overholdelse af en afgørelse om overtrædelse af forbuddet tages i betragtning ved beregningen af sanktionens grundbeløb. Grundbeløbet kan herefter justeres efter, om den manglende efterlevelse er forsætlig eller uagtsom, graden heraf og under hensyn til formildende og skærpende omstændigheder som eksempelvis samarbejdet om at efterkomme en afgørelse eller mangel på samme eller opnåede økonomiske fordele eller gevinster som følge af den manglende overholdelse. Beløbet skal under alle omstændigheder justeres således, at sanktionen er effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Sanktioner skal desuden beregnes og anvendes uden forskelsbehandling. Tilsvarende omstændigheder skal sanktioneres på samme måde, medmindre der foreligger en objektiv og forholdsmæssig begrundelse for at anvende forskellige sanktioner. Kommissionen anbefaler ikke i retningslinjerne en bestemt beregningsmetode, men eksemplificerer hvordan sanktionens grundbeløb beregnes med udgangspunkt i enten den samlede værdi af de produkter, der er bragt i omsætning i strid med afgørelsen om overtrædelse af forbuddet, eller den erhvervsdrivendes årlige globale omsætning. Retningslinjerne kan ændres og ajourføres løbende efter behov.

Det foreslås i § 10, stk. 1, at med bøde straffes den, der undlader at efterkomme en afgørelse meddelt efter § 3, stk. 2.

Med den foreslåede bestemmelse straffes den, der undlader at efterkomme en afgørelse meddelt efter § 3, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at opfylde kravet om straf, hvis den erhvervsdrivende ikke har efterkommet en afgørelse, jf. forordningens artikel 37, stk. 1, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde,.

Bødestørrelsen vil skulle fastsættes under iagttagelse af forordningen og Kommissionens Retningslinjer. Bødestørrelsen vil skulle skaleres efter alvor og varighed og inddrage formildende og skærpende omstændigheder, herunder en forsætlig eller uagtsom karakter af overtrædelsen, f.eks. om den erhvervsdrivende ikke havde til hensigt at overholde påbud og forbud fuldt ud, eller om den manglende overholdelse var utilsigtet og beroede på skødesløshed.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Erhvervsstyrelsen vil i de tilfælde, hvor styrelsen konstaterer manglende overholdelse af en afgørelse, jf. den foreslåede § 3, jf. forordningens artikel 20, anmelde sagen til politiet. Anmeldelsen vil skulle indeholde en begrundet indstilling om bødens størrelse med udgangspunkt i de ovenfor nævnte forhold. Politiet har herefter mulighed for at sende et bødeforelæg til vedkommende selskaber m.v., der kan vedtage forelægget. Hvis selskabet m.v. ikke betaler bødeforelægget, anses selskabet m.v. for ikke at have erkendt lovovertrædelsen, og sagen vil blive oversendt til anklagemyndigheden med henblik på eventuel tiltalerejsning ved domstolene.

Det foreslås i § 10, stk. 2, at der i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Den foreslåede bestemmelse vil give mulighed for at fastsætte straffebestemmelser i en bekendtgørelse, der udstedes med hjemmel i den foreslåede § 7, så der på samme måde som i loven bliver mulighed for at straffe med bøde. Behovet for en nærmere fastsættelse af straffebestemmelser i bekendtgørelse skyldes, at de mere specifikke krav til de økonomiske sanktioner, herunder metoden til beregning og de gældende tærskler herfor, er udstedt i retningslinjer fra Kommissionen, jf. forordningens artikel 11, litra i. Retningslinjerne kan ændres og ajourføres løbende efter behov.

Det foreslås i § 10, stk. 3, der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Bestemmelsen indebærer, at juridiske personer, herunder aktie- og anpartsselskaber, vil kunne pålægges strafansvar efter straffelovens 5. kapitel for de overtrædelser af bestemmelser i loven, som i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, er strafbelagte.

Til § 11

Det fremgår af artikel 37, stk. 1, i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, at medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes på erhvervsdrivende for manglende overholdelse af en afgørelse omhandlet i artikel 20, og træffer alle nødvendige foran-

staltninger for at sikre, at de anvendes i overensstemmelse med national ret.

Det følger af artikel 37, stk. 3, at medlemsstaterne senest den 14. december 2026 giver Kommissionen meddelelse om disse sanktioner.

Det foreslås i § 11, stk. 1, at loven træder i kraft den 14. december 2026.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at loven træder i kraft den 14. december 2026, og at Danmarks EU-retlige forpligtelser efter forordningens artikel 37, stk. 3, dermed vil være overholdt. Bestemmelsen i § 11, stk. 1, sikrer, at loven følger den formelle tidsfrist i forordningens artikel 37, stk. 3.

Det fremgår af artikel 39 i forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, at forordningen finder anvendelse fra den 14. december 2027.

Det foreslås i 11, stk. 2, at §§ 3-6 og 8-12 har virkning fra den 14. december 2027.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at lovens §§ 3-6 og 8-12 har virkning fra den 14. december 2027.

De materielle beføjelser, der efter loven tillægges Erhvervsstyrelsen, vil derfor først finde anvendelse fra den 14. december 2027, hvor forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde finder anvendelse.

Bestemmelsen i § 11, stk. 2, sikrer, at Erhvervsstyrelsen har det nødvendige retlige grundlag for at varetage de opgaver, der følger af forordningen, fra det tidspunkt, hvor forordningen finder anvendelse, samtidigt med, at Erhvervsstyrelsen kan anvende bemyndigelsesbestemmelsen i den foreslåede § 7 til at fastsætte nærmere administrative regler, til opfyldelse af forordningens forpligtelser, inden den 14. december 2027.

Til § 12

Det foreslås i § 12, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger. Lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da loven supplerer Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/3015 af 27. november 2024 om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937. Færøerne og Grønland er ikke medlemmer af EU, hvorfor forordningen om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde ikke gælder på Færøerne og i Grønland.